

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa E. Ż.

przeciwko D. P. - Komornikowi Sądowemu Rewiru V przy Sądzie Rejonowym w S.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 23 lutego 2010 r.,

skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia strony

pozwaniej od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w S.

z dnia 14 lutego 2008 r.,

**odrzuca skargę i przyznaje stronie powodowej od strony
pozwanej kwotę 450 zł (czterysta pięćdziesiąt) tytułem zwrotu
kosztów postępowania o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego orzeczenia.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w S. – VI Wydział Pracy – wyrokiem z 14 lutego 2008 r. po rozpoznaniu sprawy z powództwa E. Ż. przeciwko D. P. Komornikowi Sądowemu Rewiru V przy Sądzie Rejonowym w S. o odszkodowanie za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę, na skutek apelacji powódki od wyroku Sądu Rejonowego w S. – X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych – z 29 października 2007 r. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądził od

pozwanego na rzecz powódki 8 700 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę i zasądził od pozwanego na rzecz powódki 150 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje.

Pozwany wniósł na orzeczenie Sądu Okręgowego skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku, zarzucając mu naruszenie prawa materialnego – art. 45 k.p.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424¹ § 1 k.p.c.).

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c. skarga powinna zawierać: 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części; 2) przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie; 3) wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne; 4) uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy; 5) wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe; 6) wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem. Ponadto § 2 stanowi, że skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego.

Każde z sześciu wymagań z art. 424⁵ § 1 k.p.c. powinno być wyraźnie wyodrębnione i wypełnione. Brak choćby jednego z nich powoduje, że skarga jest dotknięta istotną wadą, nienaprawialną w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu *a limine* (postanowienia Sądu Najwyższego z: 19 kwietnia 2007 r., I BP 18/07, Lex nr 489024, 8 stycznia 2008 r., I BP 48/07, Lex nr 442671, 20 listopada 2006 r., I BP 11/06, OSNP 2007, nr 21-22, poz. 319).

Wniesiona skarga nie spełniała jednego z powołanych wyżej konstrukcyjnych składników skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego

orzeczenia. Zasadnicze uchybienie polegało na niepowołaniu przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424⁵ § 1 pkt 3). Wymóg ten jest samoistny i niezależny od wymogu wskazania podstaw skargi o stwierdzenie niezgodności (postanowienie Sądu Najwyższego z 24 lipca 2006 r., I BU 2/06, Lex nr 489027). Ustanowienie w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i pkt 3 k.p.c. dwóch odrębnych wymagań przytoczenia podstaw i ich uzasadnienia oraz wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, było zabiegiem w pełni świadomym i uzasadnionym. Istnieje bowiem zasadnicza różnica między przepisami, które zostały naruszone, i przepisami (przepisem), z którymi (z którym) zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Zakresy tych przepisów nie muszą się pokrywać (postanowienia Sądu Najwyższego z: 19 kwietnia 2007 r., I BU 2/07, Lex nr 489026, 19 kwietnia 2007 r., I BP 18/07, Lex nr 489024, wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 2007 r., IV CNP 123/07, Lex nr 492166).

W przedmiotowej skardze powołano podstawę, ale nie wskazano przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. W szczególności nie spełnia wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. odwołanie się do podstaw skargi lub ich uzasadnienia (postanowienia Sądu Najwyższego z: 9 listopada 2006 r., II BU 4/06, niepubl.; 19 kwietnia 2007 r., I BP 18/07, Lex nr 489024).

W związku z powyższym, wniesiona skarga, jako niespełniająca wymagań z art. 424⁵ § 1 jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu przez Sąd Najwyższy (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).